

Bratislava je hlavní město Slovenské Republiky a je poměrně jednoduché se sem vydat na výlet. Pokud dorazíte vlakem, mějte s sebou nějaké to drobné Euro, ať si můžete koupit lístek na autobus. Pokud vám nevadí chodit, tak si Euro ušetřete na Zlatého bažanta do hospody. Pokud vám chození vadí, tak si asi tolik neužijete staré centrum.

Rada první, držte se na té správné straně Dunaje. Omylem ho určitě nepřejdete a jako turista se spíš pokocháte na té straně s Hradem. Teď ale stojíme u nové budovy Národního Divadla. Architektonicky velmi zajímavá stavba. Naše slovenská kamarádka a průvodkyně však prozrazuje, že stará budova je stále zachována a vozí se z ní každý den modrým traktorem kulisy. Na úložný prostor pro kulisy slovatní páni architekti tak nějak zapomněli.

Poblíž divadla nalezneme sloup se Štefánikem ve svém leteckém oblečení. Pokračujeme příjemnou vycházkou podél řeky směr UFO. Divíte se jaké UFO? No tak se pořádně rozhlédněte a zjistíte, že na jednom z mostů přes Dunaj jedno před časem přistálo. Sedlo na most poblíž Hradu a rozhodnutím lidu bylo přeměněno na otočnou restauraci. A jestli neuletí, tak se do něj za 5EUR můžete nechat vyvézt výtahem dodnes.

A nyní úprava kurzu - směr centrum. Cestou se zastavíme ve fajném café Shtoor. Domácí oranžáda, citronáda, bezová limonáda, nebo prostě obrovské luxusní půl-litrové cappuccino. O muffinech a jiných cheese-cakes ani nemluvě! Ale neseďte a nejíst pořád! Takhle bychom do toho centra nedošli. Maličké uličky, lidé, (skoro) žádná auta, klidná atmosféra. Trochu kontrast s naší turistům zaprodanou Prahou, kde by business-okupantstvo Čecha nejradši vyhnalo sukovicí. Tolik k subjektivním dojmům. A stojíme na hezkém Hviezdoslavovo náměstí, a je zde stará budova Národního Divadla. Taky je zde právě výstava moderního umění. Ve fotogalerii pod článkem si jistě všimnete sochy, u které všechny spíš zajímá to, co tam není...

A už jsme na konci náměstí, odbočujeme doprava a jsme v Dómě sv. Martina. Analogie k našemu svatému Vítu. V historii se tu konaly i korunovace. Nám se však poštěstilo dostat se zde na výstavu vzácných sakrálních předmětů a dokonce vstoupit do krypt. Co ale zůstane v paměti nejvíc, je vitráž ČSOB v jednom z oken. Prostě banka se musí „vytáhnout,“ že zasponzorovala rekonstrukci. Velebnosti, to je hnus.

No nic, je čas obdivovat další místa. A že tu toho není málo. Pro inspiraci - mrkněte na Michelskou bránu a Primaciálne náměstí, Františkánský kostel. Je toho tolik, až z toho žaludek strádá. A to se dá zahnat například ve Flagship restaurant, dají vám v ceně (3.95EUR) obědového menu (12:00-14:00) i noviny. Slovak Pub je prý až moc turistický.

A jdeme na Hrad. Je to do kopce, jojo, nakonec to muselo přijít. A červené ostré Slunce tlačí proti. Miliony podivných hmyzů, na které nejsme zvyklí, se budou rovnoměrně usazovat po vašem zpoceném čele. Jsme na hoře, námahu odměňuje hezký výhled... přes řeku a na UFO. Ten správný pohled na město je jen u jedné zdi kousek pod hradem, určitě ji najdete. Samotný hrad je hezký, bílý, vypadá to architektonicky velmi čistě. To stejné se však nedá říci o obsahu studně na nádvoří. Není však moc důvodů se tu více zdržovat.

Sedáme na autobus a vyvezeme se trochu do kopce, směr Slavín. Cestou si všimněte, že jdete „chudinskou“ čtvrtí. Mercedes je zde totiž skoro znakem chudoby. Slavín v Bratislavě je památkou sovětským vojákům padlým v 2.sv. Málo jich nebylo, takže těžko tvrdit, že je stavba nezaslouženě megalomanská.

Nakonec scházíme dolů, zkratkou po schodech a dostáváme se do blízkosti prezidentského paláce a zahrady. A to je přesně to správné místo, kde si zajít na Zlatého bažanta před cestou domů.

[\[Ukázat jako slideshow\]](#)

WWW.CestovaniSvetem.CZ